

ת"פ 701/12 - מדינת ישראל ע"י נגד פירס מצארה (עוצר) ע"י

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 22-12-701 מדינת ישראל נ' מצארה(עוצר)

בפני:	כבוד השופט אלכס אוחטר
בעניין:	המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ מתחמה הגב' לורן גימלדנוב
נגד:	פירס מצארה (עוצר) ע"י ב"כ עווה"ד יוסף רז
הנאשם:	

汇报 דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של **התפרצויות לבית מגורים**, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין תשל"ג- 1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירה **גניבת הרכב** לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, **נהיגה ללא רישון בתוקף**- עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), **נהיגה ברכב ללא ביטוח**- עבירה לפי סעיף 2 א לפקודת ביטוח הרכב מנوعי (נ"ח) תש"ל-1970, **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**- עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, **חבלה בمزיד ברכב**- עבירה לפי סעיף 413 ה לחוק העונשין.

2. כעולה מעובדות כתוב האישום ביום 24/11/22 בשעה 03:50 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם לבית ברחה' האלמוג 15 בבית חנינה, (להלן: "הבית") אותו שוכרת הגברת יונה וינבים (להלן: "המתלוננת"). אותה עת המתלוננת אשר הייתה בהירון מתקדם, לנזה בBITHA BEUD RAKBA, רכב מס' 5305002 (להלן: "הרכב") חנה ברחוב סמוך.

הנאשם נכנס לתוך הבית, דרך חלון המטבח, נטל צורר מפתחות הרכב, בו היה גם שלט לפתיחתו, יצא מהבית וניגש לרכב, פתח את הרכב באמצעות השלט, נכנס לרכב ופרק מתוכו את מגננון איתור הרכב של חברת "פונטנרט" אשר היה מותקן ברכב תוך גרימת חבלה ברכב.

לאחר מכן הניע הנאשם את הרכב באמצעות המפתח ונסע מהמקום, זאת כאשר הוא נוהג ללא רישון נהיגה בתוף ולא פוליסט ביטוח תקפה.

בשעה 09:30 לערך, אותו הרכב הנהוג על ידי הנאשם בכביש 505, בין צומת יקיר לבין הכפר בידיא, תוך כדי נהיגה במהירות מופרצת ובעוודו חוצה קו הפרדה רצוף מעט לעת.

רכב משטרתי מוסווה נסע אחר הרכב עד לכינסה לכפר בידיא שם נחסם נתיב נסיעת הנאשם על ידי כוח משטרתי ורכב משטרתי מוסווה נוסף אשר חסם את הרכב מאחור.

הנאשם עצר את הרכב, נסע לאחור ופגע ברכב המשטרתי וגרם לו לנזק רכוש, לאחר מכן ביצע פנית פרסה ונסע לכיוון ההפוך לעבר קריית נתפים וכעבו ר-300 מטרים לעיר עצר את הרכב, ירד ממנו ונמלט ברכזה לעבר מטע זיתים סמוך.

השוטר נתן ביטון (להלן: "השוטר") זיהה את הנאשם רצ' אחריו והשיגו כעבורה 100 מטרים לעיר, הזדהה כשוטר והורה לנואם לשכב על הרצפה. הנאשם לא נשמע להוראות השוטר על כן נעשה שימוש בטיזיר. רק לאחר שימוש בכוח רב ובעזרת שוטר נוסף, בשל התנגדות הנאשם, הצליח השוטר לכבל את הנאשם באזוקים והנאשם נלקח לחקירה.

3. במשעו המתוארים לעיל, הנאשם התפזר לדירה בכוונה לבצע גניבה, גנב מתוך הדירה את מפתחות הרכב, גנב את הרכב, הפריע לשוטרים בעת מילוי תפקידם כדין, חבל ברכב בtheid, נהג ברכב ללא רישיון נהיגה בתוקף ולא פוליסת ביטוח.

4. ביום 10.5.23 הורשע הנאשם על בסיס הודהתו בעובדות ובעבירות המוחוסות לו בכתב האישום.

5. ביום 23.5.23 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, כראיות לעניין העונש הוגשו מטעם המאשימה המסמכים הבאים: תമונות הרכב והנזק שנגרם לו, סומנו **ת/1**, גילוין הרשות קודמות של הנאשם סומן **ת/2** ולצדם אסופת פסיקה.

טייעוני המאשימה

6. המאשימה עטרה במסגרת טיעונית לקביעת מתחם עוני בין 28-36 חודשים בחודשי מאסר בפועל, המורכב מעבירות ההתרפות לה מייחסת המאשימה רף תחתון של 14 חודשים ומעבירת גניבת הרכב לה מייחסת המאשימה ברף התחתון 14 חודשים מאסר ברף הנמוך ולצד גם את העבירות הנלוות הננספות.

7. המאשימה הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם החברתיים שנפגעו כתוצאה מעשיים אלה, את העובדה כי המתлонנת גרה בגופה והייתה בהירון מתקדם. המאשימה טענה כי הנאשם גرم לנזקי רכוש לרכב הגנוב ולרכב משטרה, ביצע עבירות תנואה וסיכון את משתמשי הדרך וכאשר התבקש לעזרה נמלט מהמשפחה שנאלצה לנוהל מרדף אחריו. לבסוף כשנתפס התנגד וסרב להוראות השוטרים. על כן עטרה המאשימה לגזר את עונשו במרכז המתחם.

8. המאשימה צינה כי הנאשם בחר שלא להפנות את עניינו לשירות המבחן ולכן אין שיקולים שיכולים להקל עם עונשו, לנוכח עבורי הפלילי עטרה לגזר על הנאשם מאסר בפועל לצד עונשה נלוית (מאסר על תנאי,

פסילה, פסילה על תנאי) ופיצוי למתלוננת בסך של 10,000 ₪.

טיעוני ההגנה

9. בתחילת דבריו ציין הסניגור כי הנאשם עוצר מיום 22.11.24, הודה בהזדמנות הראשונה חסר זמן שיפוטי יקר. הסניגור ביקש שיקבע מתחם ענישה אחד לכל העבירות והפנה אף לפסיקה מטעמו לפיה נגזרו עונשים נמוכים בהרבה בעבור התפרצויות מלאה שהציגה המאשימה.

10. הסניגור טען כי ככל העולה מנסיבות עבירות התפרצויות, המתלוננת לא יודעת על הפריצה עד שקיבלה הודעה מחברת פוניתר על כך שהרכבת בתזוזה, הנאשם לא עשה שימוש בכך בעת התפרצויות, فعل בלבד לא שופט בבית ולאלקח דבר מה נוספת. על כן הסיכון הגלום בעבור התפרצויות כלפי המתלוננת - נמור.

11. הסניגור עתר לקבעת מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מסר שירות בעבודות שירות ועד למספר חודשי מסר בפועל, השווים לתקופת המעצר בה נתון הנאשם. כמו כן ביקש לדוחות את עתירת המאשימה בדבר פיצוי כספי למתלוננת.

12. הנאשם אף הוא ביקש לומר את דבריו וזאת כדרהן: **"אני חוזר על דברי הסניגור, סליחה על מה שעשית, לא אחזור על זה בעtid."**

דין והכרעה:

13. תקון 113 לחוק העונשין, עין את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, הינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתקן לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש הולם למעשה העבירות שביצעו הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במעמדות הענישה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

14. לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה המפורחות בסעיף 40יא' לחוק. בית המשפט רשאי להחרוג ממתחם העונש הולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו 40ה' לחוק.

15. אין צורך להזכיר מיללים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם שכן מדובר בעבירות אשר פוגעות פגיעה ממשית בפרטיו ובקניינו של הפרט ואין בעובדה שבעת ביצוע העבירות לא התעוררה המתלוננת

ולא נגרם נזק רכושי נוסף בביתה, כדי להפחית מעצם חומרת העבירות ומעטם הפגיעה בפרטיותה ובקניינה, ובתחשוש הביטחון הבסיסית שלה בפרט בהיותה מתגוררת בגפה ומציה בהריון מתקדם.

מדיניות הענישה הנהוגה

עבירות התפרצויות והגניבה

16. בرع"פ 4789-22 פלוני נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 20.7.22, פורסם בנובו) נקבע כי שופט אלרון כ"י: "עבירות התפרצויות מעורערת את תחושות הביטחון האישית של כל אדם, כאשר הפורץ נכנס בעזות מצח לדירה אחרת שלו, במטרה לבצע עבירה. באותה העת, קניינו, פרטיותו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינם מבצרו... יודגש, עבירות התפרצויות למקום מגורים אינה עבירה "רכוש" גרידא - אף שם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלבד חיורתו של כל אדם ואזרוח הנגרמת כאשר אדםزر חודר ברגל גסה לדיל"ת אמותיו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, ביודעו כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינם מוגן. במקרים אלו נדרש ענישה הולמת ומרתיעת בדמות עונש מסר בפועל מאחרוי סורג ובריח, נוכח הפשעה הנזואה ברחוותה ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושות הביטחון במרחב הציבורי והאישי".

17. בפסקה נקבע לא אחת כי עבירות התפרצויות הפכו למכת מדינה, הפגיעה ברכשו של הציבור מעורערת באופן משמעותי וכי נקבע את תחושות בטחונו ובתי המשפט מחויבים לנקט בענישה מתאימה לצורך מגורר התופעה - ראו לעניין זה רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל, רע"פ 18/6210 ابو גאנם נ' מדינת ישראל.

18. כמו כן, נקבע בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אוזנה: "בית המשפט המחויז צדק שהתאים את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצויות ובעבירות רכוש כלל, שהוא - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרונית לאזרחים רבים, ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לבitem והינה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפציהם וכסף נעלמו ואינם, ולעתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש ירד לטמיון, שכן העבריין לא יילך" (דברי השופט א' רובינשטיין, בرع"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל).

19. יודגש כי "עבירות התפרצויות לדירת מגורים טומנת בחובה גם פוטנציאלי להתרחשויות אלימה ולפגיעה בגוף ובנפש. כניסה לבתו הפרטני - מבצרו של אדם, מעבר לכיעור ולתעוזה הטמוניים בה, יש בה כדי ללמד על אופיו של אדם. מי אשר אינו מכבד את פרטיותו של הזולת, מי שנכנן לפגוע בקניינו ורכשו של אחר, מי אשר נוטל רכוש זולתו, אינו ראוי להתחשבות ואין לו להlein אלא על עצמו" (ת"פ 17-03-50651 מ"י נ' לוי, בית משפט שלום טבריה כב' השופט יריב נבון).

20. בפסקה נקבע כי מדיניות הענישה בגין הורשע הנשם בכתב האישום, ובהעדר נסיבות יצאות דופן בחירgotן הינה הטלת עונשי מאסר מהותיים, לעניין זה אפנה לעפ"א (נכרת) 306/09 **מאייר אסור נ' מדינת ישראל** שם נקבע כדלהלן: "כבר הבינו דעתנו לא אחת, והדבר נתמך בפסקתו העקבית של בית המשפט העליון, כי יש להחמיר בעונשם של מי ההופכים בהםם של אחרים, לעי' חורבות, או ל"הפיכת סדום ועמורה" (ראה והשווה רע"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מדינת ישראל). כבר אמרנו לא אחת, כי על דרך הכלל ובעהדר נסיבות אישיות יוצאות דופן, הרי, שעל מי המבצע עבירה פריצה, והוא נעדר עבר פלילי יש להטיל עונש מאסר של 12 חודשים מאסר, ואילו מי שהפוך את מעשי הפריצה לחם חוקו והינו רצידיוויסט בתחום זה, יש לגזר עונשי מאסר של 3 ואף 4 שנים מאסר בפועל. මalias מובן, כי אין באמור כדי לקבוע "עריף" אחד, של ענישה, שכן, הענישה לעולם אינדיבידואלית היא. אולם, קו מנחה יש באמור לעיל, כאשר כמובן ככל מקרה ומקרה ישקלו נסיבותו האישיות של כל נאשם ונאשם, שאלת הودאותו, חרטתו, קבלה כנה לעתיד לבלי ישוב למעגל הפשע ועוד".

21. בת"פ (ירושלים) 20-07-33302 מדינת ישראל אחמד בשארה (להלן: "הלכת בשארה", החלטה מיום 24.10.22, פורסם ב公报), שם הנשם הורשע אمنם בשני אירועים נפרדים, האחד התפרצות, גניבה ותקיפה והשני הפרעה לשוטר, בית המשפט המחווי קבע לעניין מתחמי הענישה באשר לעבירה התפרצות והגנבה (במנוחה מעבירות התקיפה) כי:

"מתחם העונש ההולם אותו אני נוהג לקבוע למקרי התפרצויות "שגרתיות" הוא מאסר בפועל לתקופה שבין שנה אחת לשושם שנים וכן עונשים נלוים ובהם פיצוי לקרבן העבירה [ר' עפ"ג 18-11-18-42533, ג' וועה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 17-09-53596, חמאד נ' מדינת ישראל, עפ"ג 14-02-1369-1, חזיה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 14-04-40839, אסראף נ' מדינת ישראל, עפ"ג 14-12-61965, פכר נ' מדינת ישראל ועפ"ג 17-04-47163, אבו אלהווא נ' מדינת ישראל (אשר ברע"פ 17/8999)] אשר בכלם אושר מתחם זהה. ר' גם רע"פ 20/4830, סוויסה נ' מדינת ישראל, בו אושר מתחם עונש הולם של מאסר לתקופה שבין שנה לשושם שנים בגין עבירה התפרצויות, ונקבע: אשר למידת העונש, בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה הרובה של עבירה התפרצויות לדירות מגוריים, המערעת את ביטחונו של האזרח בbijtvo-מבחן, ופגעת באורח קשה בקנינו ובפרטיוו (מהעת האחורה, ראו ברע"פ 3565/20 לביא נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 10 (14.6.2020)) (ההדגשות אין במקורה, א.א.)."

סיכון משתמשי הדרכן והפרעה לשוטר

22. הנשם גנב את הרכב, נהג בו בהעדר רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח תקפה, ביצע עבירות תעבורה, בגין נהיגה בנסיבות מופרצת וחציית קו הפרדה רצוף מספר פעמים. מיאן לעצור כאשר התבקש לעשות כן, נמלט מהשוטרים אשר ביקשו לעוזרו, לאחר שהזיק לרכב משטרה, ניהל מרדף ובריחה רגילה לאזור מטע זיתים שם התנדג באליםות למשצר, עד כדי שהשוטר נאלץ לעשות שימוש בטיזר ונדרש מאיץ של שוטר נוספת כדי להשתלט עליו ולכבל אותו.

23. התנהגותו של הנאשם מTARGET את הפגיעה בערכיו ההגנה ושלום הציבור ואת מידת הסכנה הנובעת מהתנהגות הנאשם הן כלפי משתמשי הדרך והן כלפי גורמי החוק, בהיותו נעדר מORA ועכבות.

24. בהלכת בשארה, שם מדובר על הנאשם אשר נמלט בנסיבות משוטרים אשר ביקשו לעצמו, התנגד באליםות למשטר, תוך שטיג דלת מכונית על ידו של שוטר, התעמת עם שוטרים, אשר נדרשו להשתמש כלפי בטיזיר אחד מהםירה באוויר באקדחו, וגם זאת מאמץ משוטף של מספר שוטרים על מנת להשתלט על הנאשם ולכבל אותו. **עמד כב' השופט אלרון על מתחם העונשה בעבירות הפרעה לשוטר:** "בשים לב לאלה, מתחם העונש ההולם אותו ביקשה המאשימה לקבוע, בין מאסר מוותנה ועד תשעה וחמשי מאסר, אינו משקף נכון חומרת מעשיו של הנאשם, ולטעמי היה מקום לקבוע מתחם עונש הולם המתייחס בעונש מאסר שניית לשאת בו בעבודות שירות. עם זאת, לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעמדת המאשימה ואמאץ את המתחם לו טענה".

25. בעניינו מאחר ומדובר באירוע אחד [בהתאם ל查明 הקשר הוכח שנקבע בע"פ 4910/13 **ג'ابر נגד מדינת ישראל** (29/10/14)], הכלול מספר עבירות כפי שתוארו ובهن הודה הנאשם, (התפרצויות גניבה, סיכון משתמש הדריך והפרעה לשוטר) **אני סבור כי מתחם העונש ההולם יעמוד על מאסר בפועל שבין 12-36 חודשים לצד עונשה הצופה פני עתיד, ופייצוי למתלוונת.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

26. עסקין בגיןolid שנת 1977 לחובתו 3 הרשעות קודמות (בשנים: 1997 - 2011) במסגרת הורשע בעבירות דומות לאלהמושא הליך זה שבפני (פריצה לרכב בכונה לגנוב, קבלת רכב או חלקו רכב גנובים, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, נהייה בקלות ראש, נהייה ללא רישון) והוטלו עליו עונשי מאסר בפועל, לצד עונשי מאסר מוותניים (שאין ברו הפעלה עוד) שלא הרתיעו את הנאשם וכראיה לכך חזר הנאשם לסתורו.

27. עם זאת הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה במიוחס לו לחת אחירות מלאה על מעשיו וחסר זמן שיפוטו יקר. הנאשם נתון במעצר האחורי סוג ובריח וזאת מיום 22/11/24 כאשר ידוע שתנאי המעצר קשים הם מתנאי מאסר.

28. משכך, לנוכח הפגיעה בערכים המוגנים והעובדת שעונשים שהוטלו עליו בעבר מאסר לא הרתיעו אותו מלהזור לסתורו, אני מוצא לנכון למקם את עונשו של הנאשם במתחם האמור לעיל בגבול האמצעי תחתון של המתחם לצד הפעלת עונש מאסר מוותנה שחילקו יוציאו במצבם וחילקו בחופף, מאסר מוותנה, פסילה וכן פייצוי כספי למתלוונת.

29. בהתחשב בכל האמור לעיל לרבות בטיעוני הצדדים אני מטייל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

.1. מאסר בפועל למשך 16 חודשים אשר יוחשב ממועד מעצרו 24/11/22.

.2. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וה坦אי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה וזאת לאחר שחרורו מרצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה שלפני או על כל עבירה רכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה וירשע בה, (תנאי זה לא יכול על עבירות לפי פקודת התעבורה או תקנותיה).

.3. אני פוסל את הנאשם מלחזיק אוملكבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה בנסיבות בית המשפט לאחר שחרור מרצוי תום מאסרו בגין זה ולאחר יפקיד תצהיר וכגד זה יונפק לו אישור הפקדה, פסילה זו תרוצח במצבר לכל פסילה אחרת ככל שקיים.

.4. אני פוסל את הנאשם מלחזיק אוملكבל רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים על תנאי למשך 3 שנים וה坦אי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטוות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 וירשע בגיןה.

.5. הנאשם יחתום על התcheinות כספית בסך של 5,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מלעבור למשך 3 שנים לאחר שחרורו מרצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על כל עבירה רכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה.

.6. בנסיבות העניין, נוכח מאסרו של הנאשם ובاهדר אינדיקטה לנזק כספי כלשהו, מצאי לנקון שלא להטיל על הנאשם חיבוב כספי נוסף.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים ככל שקיים.

5129371 גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

54678313 זכות ערעור כדין לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו تمוז תשפ"ג, 04 يولי 2023, בהעדר הצדדים.